

[Ministeren for offentlige arbejder.]

vi kunne samles om 0,30 eller 0,20, så ville jeg også gå med til det, men det mødte ikke nogen særlig velvilje, da vi forhandlede i udvalget.

Jeg vil altså henstille til ærede medlemmer i det høje ting, at de for at gøre sikkerheden så god som muligt, når det gælder luftfarten, stemmer imod det pågældende ændringsforslag og for det forslag, som udvalget i øvrigt har været enig om.

Horn: Der har været fremsat en enkelt påstand, som jeg ikke mener skal have lov til at stå uimod sagt. Det drejer sig om det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens udtalelse om, at man i Sverige har taget standpunkt. Man har taget foreløbigt standpunkt. Det er jo sådan inden for den nordiske trafik, at man i samtlige nordiske lande beskæftiger sig med dette spørgsmål sammen med en række andre trafikproblemer, og man har et udvalg siddende, der beskæftiger sig dermed. Så kan man sige: lad os da vente. Ja, det er jo altid nemt at lade de andre tage standpunkt; så er det lettere for os andre. Jeg mener nu ikke, at den danske nation er så ringe, at den ikke selv kan have en mening. Det er at slippe lidt billigt at sige: lad os vente og se, hvad de andre gør.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann og en enkelt anden taler har talt om risikoen, den mindre risiko. Jeg synes ærlig talt, det er temmelig groft, når vi ved, at inden for de seneste måneder er et dansk luftfartøj forulykket, og at der for få uger siden også i Frankrig skete en ulykke, som viser, hvor stor fare der er. Jeg tror ikke, at der i de to tilfælde var noget med alkohol, men de to ulykker var udtryk for, hvilken risiko der trods alt er. Man foregiver, at i luften er der masser af plads, der er 3 dimensioner; men her er 2 eksempler på, at risikoen, selv om der er megen plads i luften, er betydelig, og at skadevirkningen er langt større. En så stor skadevirkning forekommer aldrig i landevejstrafikken, men den kan forekomme i jernbanetrafikken, og her må man heller ikke drikke. Jeg synes, det er forkert at fremstille det på den måde, at der i luften er mindre risiko, og at man derfor kan se lidt flottere på det.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen

var i denne sammenhæng inde på den diskussion, man har haft i Amerika og Sverige om forbudstanken. At flyvefolkene skulle være sådan en slags fyldebøtter, som absolut skulle drikke så meget, tror jeg ikke. Det er højt kvalificerede folk, og jeg er temmelig sikker på, at denne bestemmelse ikke vil genere dem; men under hensyn til sikkerheden, under hensyn til luftfartens fremtid vil det være nyttigt, at vi her giver udtryk for, at i lufttrafikken bør der være al den sikkerhed, som man lovgivningsmæssigt kan skaffe.

A. C. Normann: Jeg undrer mig lidt over — for nu lige at sige et par enkelte ord til det ærede medlem hr. Horn — at det ærede medlem fremdrager et par ulykker, der i den senere tid er sket under flyvning, når der oven i købet ikke er tale om ulykker, hvor spirituspåvirkning har spillet ind. Man kunne lige så godt henvise til ulykker på landevejen, hvis man også dér skelnede mellem risikomomenter af den ene eller den anden art. Man behøver ikke at gå til Frankrig; der dræbes hver dag nogen på de danske landeveje, 3-4 mennesker somme tider på en enkelt dag. Fordi der sker et par enkelte luftfartsulykker, skal man ikke skønne, at så er risikoen meget større i luften end på landjorden. Det er den ikke, den er langt mindre.

Det er rigtigt nok, naturligvis, når den højtærede minister siger, at loven skal virke forebyggende. Det samme er tilfældet med færdselslovens bestemmelser. De skulle gerne virke forebyggende; man kan jo ikke få fat i alle dem, der har drukket spiritus. Men jeg har stadig den opfattelse, at affattelsen i færdselsloven virker mest forebyggende, også på et område, hvor der er en virkelig kontrolmulighed til stede, hvad der jo ikke i særlig stor udstrækning er med hensyn til, om luftfarere har drukket spiritus eller ej.

Jeg er lidt bedrøvet over, at den højtærede minister nu her til sidst nævnte ønskeligheden af, at man var gået længere ned med promillen. Jeg tror dog, jeg er enig med den højtærede minister i dette, at under forudsætning af, at flertallets forslag falder ved denne afstemning, hvad der er megen sandsynlighed for, så ville jeg virkelig ønske, vi havde fået sat en lavere grænse.